

Súsanna Holm í Nordurlandahúsinum:

— Vit skulu styrkja okkara barnamentan

— Latið okkum læra av mistøkum hjá øðrum og longu nú tryggja komandi ættarliðinum eitt gott føroyskt barna- og ungdomssjónvarp. Hetta er okkara svar til ta avbjóðing, sum kemur frá parabol og video.

Vit skulu syrgja fyri at geva børnunum nakað sum er betri enn tað tey fáa úr parabol og video. Hetta gerst einans við at satsa — at gjalda tað tað kostar at gera góðar barna- og ungdomssendingar segði Súsanna Holm, valevni javnaðarflokksins í Nordstreymi m.a. á fundinum í Nordurlandahúsinum í gjárkvøldið. Hon segði:

Góða samkoma!
Góðu føroyingar!

Endamálið við okkara politikki er at skapa eitt trygt og fjálgt samfelag — eitt samfelag har menniskjans eydna trivnaðu ro og vælferð er málið fyri øllum politiskum og búskaparligum virksemi.

Út frá hesum grundstøði ásanna vit, at ein tann mest týðandi uppgávan í samfelagnum veita børnum og foreldrum teirra tryggjar og góðar umstøður at liva undir.

Staðið verður lagt barnaárunum og tí eiga vit at ansa eftir teimum mentunarlígu árinum ið floyma inn yvir børn okkara — vit skulu fjálga um og styrkja barnamentan, teirra dagliga umhvørvi úti sum heima.

Tey flestu munnu semjast um, at tað er ikki gott fyri børn at sleppa at hyggja ótálmað og ósáldað í sjónvarp, í video og sjónvarp. Eg hugsi ikki minst um parabolssendingarnar, sum floyma inn yvir landið.

Vit kunnu hvørki steðga ella forða hesum árinum og tað liggur ein stór ábyrgd á okkum foreldrum hesum viðvíkjandi. Frá kann-ingum uttanlanda vita vit, hvussu óheppið alt ov nógv sjónvarp er fyri børn og barnanna verð. Latið okkum læra av mistøkum hjá øðrum og longu nú tryggja komandi ættarliðinum eitt gott føroyskt barna- og ungdomssjónvarp. Hetta er okkara svar til ta avbjóðing sum kemur frá parabol og video. Vit skulu ti syrgja fyri at geva børnunum nakað sum er betri enn tað tey fáa úr parabol og video. — Hetta gerst einans við at satsa — at gjalda tað tað kostar at gera góðar barna- og ungdomssendingar.

Hava vit ábyrgd mótegis okkara børnum, so er hon ikki minni móti teimum, sum hava fært samfelagið fram til tað tað er í dag. Tað er okkara gomlu at takka fyri, at vit í dag búgva í góðum samfelag.

Tað skal vera trygt og gott at vera gamal í Føroyum. Tað verður tað, um tann hjálp, ið tørvar er á, verður veitt eftir tørvi hjá tí einstaka menniskjanum.

Latið okkum eisini í hesum føri læra av mistøkum onnur lond hava gjørt í staðin fyri at endurtaka tey her heima hjá okkum. Vit skulu hava teir loysnir sum hóska til okkara samfelag — til tey, ið tørva hjálp, uttan mun til um talan er um børn gomul ella brekað.

Eg hugsi til dømis um vardar íbúðir við tilknyti til móðurstovnar, heima-hjálp sum umfatar døgghjálp, soleiðis at gomul fólk veruliga kunna velja, hvar í tey skulu vera. At hava valmøguleikar alt livið meta vit sum eina fortreyt fyri tí vælferðar-samfelag, sum vit vilja verja og útbyggja.

Tað er ikki á øllum økjum, vit kunnu lúka hesa fortreyt. Enn er langt til at fólk t.d. kunnu velja tann bústaðarform, ið hóska best. Hóast framstíð við húsalánsgrunn, íbúðargrunni og lóg um vardar íbúðir er tað tungt at fáa tak yvir høvdið og tungt at svara hvørjum sitt, tá man endiliga hevur fingið fot undir eigið bord.

Vit mugu steðga grundspekulationini, vit mugu fáa ein kommunalan grunn fyri byggibúgving, vit mugu skipa Húsalánsgrunnin so at hann kann figgja ein nógv størri part og vit mæla til eina lóg um ungdomsíbúðir eins og vit nú hava lóg um vardar íbúðir.

Tað tykist ikki sum lógin um íbúðargrunn enn hevur virkað eftir ætlan, hóast stak góðar figginarmøguleikar. Vit mæla tí til, at sett verður á stovn ein íbúðarstova ella eitt íbúðarmálaráð beinleiðis undir landsstýris-manninum í íbúðarmálum. Henda stova skal bert hava til endamáls at skipa fyri almennari, hálvalmennari og sosialari íbúðarbygging. Stovan skal vera igongdsetari, virka sum raðgevi hjá felagsskapum, planleggja íbúðarbygging um alt landið og hon skal eisini taka sær av íbúðarávísing. Her má og skal nakað henda nú — vit kunnu ikki sum eitt av heimsins ríkastu londum liva við, at fólk búgva í camping-vognum, at fólk skulu knógva undir rentu og av-

dráttarokinum alt livið!

Javnaðarflokkurin hevur í hesum valstriði lagt stóran dent á umhvørvið.

Umhvørvispurningurin er ikki loystur, sum nokur halda við føroysku umhvørvislógini, ið bert geldur á landi. Umhvørvisstrið okkara fevnir líka frá at forða Bretlandi at gera havbotn okkara til kjarnorkukost og til arbeiðsumstøðurnar á okkar fiskavirkjum. Javnaðarflokkurin hevur staðið á odda í baðum striðunum og ymisk tey annars kunnu tykjast og tað fer hann framvegis at gera.

Um stutta tíð fellur endaliga avgerðin í bretska parlamentinum um at bora goymslur fyri radioaktivum burturkastniður í havbotnin millum Bretland og Føroyar. Okkara lögmaður hevur longu mótmælt, og eg heiti serliga á tykkum ungu um at leggja trýst á allar politikarar uttan mun til flokk um at bakka hann upp!

Hugsíð tykkum bert avleiðingarnar fyri komandi ættarliði, tá ið burturkastnið frá tí velduga bretska atomidnaðinum fer at leka upp úr havbotninum og eitra okkara hav

og harvið forkoma øllum tí, sum vit hava liva av.

Flyta vit okkum nú norður um Føroyar og Bretland, so lúrir eisini her ein vandi. Eg hugsi um teir mongu kváðar lóddar við kjarnorkuvápnunum, sum sigla framvið oyggjum okkara.

Teir eru eisini ein hottan móti okkara umhvørvi.

Eisini hesum vanda

skulu og kunnu vit vinna á bert vit sjálvi vilja tað. Royndirnar at gera Norðanland til kjarnorkuvápnafritt øki er ikki longur bert ein dreymur hjá nokrum friðarfolkum, men er m.a. takkað verið tí stóra arbeiði, sum norðurlendskir javnaðarmenn hava gjørt, við at gerast veruleiki.

